

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 362

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 17 decembrie 1997

SUMAR

	Pagina	Pagina
REPUBLICĂRI		
Legea nr. 75/1995 privind producerea, controlul calității, comercializarea și folosirea semințelor și materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante agricole.....	1-6	6-7
		7

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 75/1995*)

privind producerea, controlul calității, comercializarea și folosirea semințelor și materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante agricole

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Ministerul Agriculturii și Alimentației asigură cadrul organizatoric și respectarea prevederilor legale privind producerea, controlul calității, comercializarea și folosirea semințelor și materialului săditor, precum și înregistrarea soiurilor de plante agricole.

Art. 2. — În domeniul de activitate circumscris la art. 1, Ministerului Agriculturii și Alimentației îi revin următoarele atribuții și răspunderi principale:

a) autorizează agenții economici specializați, indiferent de forma de proprietate, să producă, să prelucreze și să comercializeze semințe de plante agricole și material săditor;

b) organizează certificarea și controlul purității varietale, stării fitosanitare și valorii culturale a semințelor și materialului săditor, încurajează și urmărește producerea de semințe și material săditor cu valoare biologică ridicată, în cantități suficiente pentru nevoi interne și pentru export;

c) urmărește și controlează aplicarea, de către agenții economici autorizați, a tehnologiilor specifice și a normelor tehnice stabilite împreună cu Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Sișești”, cu institutele și stațiunile de cercetări agricole de profil, pentru producerea semințelor și materialului săditor;

d) sprijină dezvoltarea cercetărilor autohtone pentru crearea de soiuri de plante agricole și stabilește măsuri pentru protejarea producătorilor agricoli împotriva riscului utilizării de semințe și material săditor necorespunzător sau din soiuri neadaptate condițiilor agricole din țara noastră;

e) publică anual sau periodic, după caz, pe baza studiilor și a propunerilor organelor abilitate de minister *Lista soiurilor și hibridurilor de plante agricole recomandate a se utiliza de către producătorii agricoli din România*;

f) acordă asistență agenților economici autorizați în producerea, prelucrarea și comercializarea semințelor și materialului săditor și, de asemenea, în prognozarea necesarului de semințe pe specii, soiuri și categorii biologice, punându-le la dispoziție informațiile relevante de care dispune;

*) Republicată în temeiul art. 11 din Legea nr. 131 din 15 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 17 iulie 1997, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Legea nr. 75/1995 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 14 iulie 1995 și a mai fost modificată prin Legea nr. 57 din 16 aprilie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 17 aprilie 1997.

g) urmărește aplicarea prevederilor legii, precum și a prevederilor ce rezultă din convențiile și acordurile internaționale în domeniul producerii, controlului calității, comercializării și folosirii semințelor și materialului săditor, precum și al înregistrării soiurilor de plante agricole, la care România este parte.

Art. 3. — Definierea termenilor de specialitate utilizați în prezenta lege este precizată în anexă, care poate fi modificată și completată de Ministerul Agriculturii și Alimentației, în funcție de evoluția cunoștințelor de specialitate și a reglementărilor organismelor internaționale în domeniu, la care România este parte.

CAPITOLUL II

Producerea, prelucrarea și comercializarea semințelor și materialului săditor

Art. 4. — (1) Producerea, prelucrarea și comercializarea semințelor și materialului săditor se realizează de către agenții economici — persoane fizice și juridice —, autorizați în acest scop de Ministerul Agriculturii și Alimentației prin organele teritoriale de specialitate.

(2) Autorizația se acordă, la cerere, acelor persoane fizice sau juridice care fac dovada că dispun de o bază materială adecvată și de personal cu pregătire corespunzătoare, pentru obținerea semințelor și a materialului săditor de calitate și pentru menținerea purității varietale a acestora, conform normelor în vigoare.

Art. 5. — Agenții economici autorizați pentru producerea, prelucrarea și comercializarea semințelor și materialului săditor au următoarele obligații:

a) să respecte cerințele tehnologiilor și ale normelor în vigoare privind producerea, prelucrarea și comercializarea semințelor și materialului săditor;

b) să țină evidența producției, tranzacțiilor și a stocurilor de semințe și material săditor, pe care să o pună la dispoziția organelor competente de control, la cererea acestora;

c) să respecte prevederile legale privind protecția soiurilor;

d) să anunțe, în termenele fixate de Ministerul Agriculturii și Alimentației, suprafețele pentru producerea semințelor și materialului săditor pe care le propun pentru certificare;

e) să asigure folosirea metodelor de înmulțire adecvate, autocontrolul calității și să garanteze beneficiarilor calitatea, pe perioada de valabilitate a produselor livrate.

Art. 6. — Producătorii agricoli — persoane fizice sau juridice —, în urma convențiilor sau înțelegerilor încheiate în scris cu producătorii de semințe, au obligația să respecte distanțele de izolare față de culturile învecinate destinate loturilor semincere, conform normelor tehnice stabilite.

Art. 7. — Creatorii de soiuri au obligația să pună la dispoziție agenților economici autorizați care multiplică aceste soiuri tehnologiile specifice de producere a semințelor și materialului săditor pe specii, soiuri și hibrizi, în condițiile legii.

Art. 8. — Autorizația acordată unui agent economic specializat în producerea, prelucrarea și comercializarea semințelor și materialului săditor poate fi retrasă de Ministerul Agriculturii și Alimentației, dacă se constată că au fost încălcate obligațiile ce îi revin potrivit art. 5.

Art. 9. — Producerea semințelor din categoriile biologice superioare, sămânța de prebază și sămânța de bază revine persoanelor fizice și juridice, specificate ca *menținător* în Registrul de stat al soiurilor de plante agricole înregistrate, denumit în continuare *registru de stat*, și în Lista oficială a soiurilor și hibrizilor de plante de cultură din România, pentru anul respectiv, denumită în continuare *lista oficială*.

Art. 10. — Agenții economici autorizați în producerea, prelucrarea și comercializarea semințelor și materialului săditor răspund de calitatea și autenticitatea acestora și vor

suporta daunele provocate beneficiarilor pentru livrarea de semințe și material săditor necorespunzător.

Art. 11. — Agenții economici care produc, prelucrează sau comercializează semințe și material săditor au obligația de a le depozita, păstra, manipula și transporta, astfel încât să fie evitat orice pericol de pierdere a autenticității, iar identitatea lor să poată fi determinată cu ușurință. Păstrarea semințelor și materialului săditor se va face pe loturi, pe soiuri și pe categorii biologice, în containere sau în ambalaje corespunzătoare.

Art. 12. — Normele tehnice privind prelucrarea, formarea loturilor, tratarea, ambalarea, etichetarea, transportul, depozitarea și păstrarea semințelor se elaborează de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, cu respectarea prevederilor prezentei legi, a convențiilor și a acordurilor internaționale la care România este parte.

Art. 13. — Comercializarea semințelor și materialului săditor se face numai în ambalaje specifice, etichetate oficial, care să ateste autenticitatea, identitatea și calitatea acestora potrivit normelor în vigoare.

Art. 14. — Agenții economici autorizați în producerea, prelucrarea și comercializarea semințelor și materialului săditor pot efectua importuri și exporturi, în conformitate cu normele interne și cu reglementările organismelor internaționale în domeniu, la care România este parte.

Art. 15. — Sunt admise la import semințele și materialul săditor din soiurile înscrise în registrul de stat și în lista oficială, precum și soiurile și hibrizii de plante agricole înregistrate în cataloagele Comunității Europene sau în catalogul unui stat membru al Uniunii Europene. De asemenea, se pot importa:

a) eșantioane de semințe și materialul săditor obținute în cadrul schimburilor de către institutele și stațiunile de cercetare agricolă și instituțiile de învățământ superior de profil agricol, destinate cercetărilor științifice;

b) semințele și materialul săditor din soiuri străine, care se introduc în țară în vederea testărilor oficiale la Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor;

c) semințele și materialul săditor din soiuri neînregistrate în registrul de stat și în lista oficială, provenite din țări din afara Uniunii Europene, care se multiplică pe bază de contract în vederea exportului, integral, atât ca sămânță, cât și ca produs comercial, în țări din afara Uniunii Europene.

Art. 16. — Exportul de semințe și de material săditor constituit din elite, înainte de înregistrare, este interzis, cu excepția schimburilor bilaterale în scopuri științifice.

CAPITOLUL III

Certificarea și controlul calității semințelor și materialului săditor

Art. 17. — Controlul calității, eliberarea certificatelor de calitate, supravegherea, monitorizarea și acreditarea agenților economici furnizori de semințe și material săditor pentru producere, tratare, ambalare, etichetare, depozitare, păstrare, transport și comercializare se fac de către Inspecția de stat pentru calitatea semințelor și materialului săditor din cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației, în conformitate cu normele tehnice interne și cu reglementările internaționale în materie.

Inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și materialului săditor și Laboratorul Central pentru Controlul Calității Semințelor funcționează ca unități cu personalitate juridică, finanțate de la bugetul Ministerului Agriculturii și Alimentației și subordonate Inspecției de stat pentru calitatea semințelor și materialului săditor.

Inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și materialului săditor răspund de autenticitatea și calitatea semințelor și materialului săditor, inclusiv a celor importate, prin actele pe care le emit.

Art. 18. — Inspecția de stat pentru calitatea semințelor și materialului săditor are următoarele atribuții:

a) eliberează și retrage autorizațiile de funcționare pentru agenții economici care produc, prelucrează și comercializează semințe și material săditor;

b) supune spre aprobare Ministerului Agriculturii și Alimentației proiecte de acte normative privind calitatea semințelor și materialului săditor;

c) organizează, coordonează și controlează activitatea inspectoratelor teritoriale pentru calitatea semințelor și materialului săditor și a Laboratorului Central pentru Controlul Calității Semințelor;

d) elaborează reguli și norme de control, certificare și comercializare, în concordanță cu reglementările organismelor internaționale în domeniul semințelor și materialului săditor, la care România este parte, avizează programele anuale de certificare și urmărește aplicarea acestora;

e) asigură și exercită controlul în scopul menținerii calității semințelor și materialului săditor la toate categoriile biologice în precontrol și postcontrol, prin scheme și tehnici științifice adecvate;

f) asigură legătura cu organizațiile internaționale specializate în domeniul semințelor și materialului săditor;

g) acreditează persoanele fizice și juridice din sectorul public și privat pentru efectuarea controlului și a testelor de calitate a semințelor și materialului săditor.

Pentru efectuarea controlului în teren, în vederea certificării și autorizării, precum și a analizelor de laborator, solicitantul va plăti contravaloarea prestațiilor o dată cu depunerea cererii, conform tarifelor stabilite de Ministerul Agriculturii și Alimentației. Din sumele rezultate, inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și materialului săditor și Laboratorul Central pentru Controlul Calității Semințelor vor folosi 70% pentru cheltuieli de capital, materiale și de personal.

Art. 19. — Categoriile biologice de sămânță și material săditor care se supun controlului și pentru care se emit acte ce atestă autenticitatea și calitatea semințelor și materialului săditor, în condițiile prezentei legi, sunt:

a) sămânța de prebază;

b) sămânța de bază;

c) sămânța certificată.

Regulile și normele tehnice de producere, control, certificare și comercializare pot prevedea și alte categorii de sămânță și material săditor caracteristice diferitelor specii, în conformitate cu reglementările organismelor internaționale în domeniu, la care România este parte.

Art. 20. — Se admit pentru control și certificare:

a) soiurile și hibridii de plante agricole, admise în registrul de stat și în lista oficială, și formele parentale ale hibridilor înscrși în lista oficială;

b) soiurile din speciile cuprinse în cataloagele Comunității Europene sau în cataloagele statelor membre ale Uniunii Europene;

c) semințele și materialul săditor prevăzute la art. 15 lit. c);

d) genurile și speciile stabilite de Ministerul Agriculturii și Alimentației, în concordanță cu reglementările organismelor internaționale la care România este parte.

Ministerul Agriculturii și Alimentației va constitui fondul semințelor de rezervă, în limita cantităților stabilite prin hotărâre a Guvernului, iar cheltuielile necesare vor fi prevăzute în bugetul Ministerului Agriculturii și Alimentației.

Art. 21. — Este interzisă comercializarea semințelor și materialului săditor, a căror calitate nu a fost controlată și/sau certificată de Inspecția de stat pentru calitatea semințelor și materialului săditor, de furnizorul acreditat pentru speciile stabilite de Ministerul Agriculturii și Alimentației sau de autoritatea corespunzătoare din țara exportatorului, pentru cele din import.

Pentru anumite specii și perioade stabilite de Ministerul Agriculturii și Alimentației, micii producători pot comercializa, pe piața locală, unele categorii de semințe și material săditor necertificate, fără a aduce prejudicii reglementărilor de carantină fitosanitară și unei calități autogarantate.

CAPITOLUL IV

Înregistrarea soiurilor de plante agricole

Art. 22. — Pe teritoriul României sunt admise producerea, comercializarea și folosirea semințelor și materialului săditor din soiurile înscrise în registrul de stat și publicate anual în lista oficială, precum și a celor prevăzute la art. 20 lit. d) și la art. 21 alin. 2.

Soiurile din speciile cuprinse în cataloagele Comunității Europene sau în catalogul unui stat membru al acesteia se echivalează cu soiurile înregistrate în registrul de stat și în Lista oficială a soiurilor și hibridilor de plante agricole cultivate în România.

Art. 23. — Semințele și materialul săditor din soiurile radiate din listele prevăzute la art. 22 mai pot fi certificate și comercializate în următorii 2 ani și, respectiv, 3 ani după radiere, în vederea lichidării stocurilor existente.

Art. 24. — Înscierea unui soi în registrul de stat și în lista oficială se face prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației, după ce s-a stabilit, în urma examinării prealabile efectuate de către Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor, că îndeplinește condițiile de distinctibilitate, stabilitate și omogenitate, prevăzute de reglementările în vigoare și că posedă valoare agronomică și tehnologică.

Art. 25. — La înscrierea în registrul de stat și în lista oficială, fiecare soi va fi individualizat printr-o denumire care să facă posibilă identificarea sa.

Art. 26. — Înscierea soiurilor pentru examinare la Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor, în vederea înscrierii în registrul de stat și în lista oficială, se face pe baza unei cereri a amelioratorului sau a reprezentantului acestuia, împuternicit în scris, însoțită de fișele descriptive ale soiului și de asigurarea cantităților de semințe necesare examinării.

Art. 27. — Radierea unui soi din lista oficială se face prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației, în cazurile în care:

a) este depășit ca performanță agronomică și tehnologică de alte soiuri similare și nu mai prezintă interes pentru utilizarea sa de către agenții economici;

b) se dovedește necorespunzător cerințelor de distinctibilitate, stabilitate și omogenitate, în sensul în care aceste însușiri au fost luate în considerare la înscrierea sa în registrul de stat și în lista oficială;

c) au apărut elemente care ar fi împiedicat înscrierea sa în registrul de stat și în lista oficială, necunoscute la data când s-a făcut această înscriere;

d) la solicitarea menținătorului, precum și în cazul în care menținătorul nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin de a prezenta în orice moment sămânța necesară care să asigure reproducerea soiului cu caracteristicile inițiale, avute la înregistrare, și de a se supune inspecției făcute în scopul verificării modului cum se efectuează selecția conservativă;

e) nu mai există un responsabil cu menținerea în selecție conservativă a soiului;

f) se dovedește că același soi se regăsește în registrul de stat și în lista oficială sub un alt nume;

g) titularul certificatului de înregistrare a soiului nu achită tarifele prevăzute de lege pentru verificarea autenticității soiului pe durata cât este înscris în lista oficială;

h) după 10 ani de la înscrierea în registrul de stat nu se mai solicită sau nu se mai aprobă reînscierea;

i) la cererea autorului.

Art. 28. — Se înființează Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor, prin reorganizarea Comisiei de Stat pentru Încercarea și Omologarea Soiurilor, păstrându-se structura organizatorică și nivelul de salarizare a personalului. Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor funcționează ca organ de specialitate în subordinea Ministerului Agriculturii și Alimentației și are următoarele atribuții:

a) elaborează metodologia de prezentare și de examinare a noilor soiuri în vederea înscrierii în registrul de stat și în lista oficială, ținând seama de reglementările interne și internaționale în materie;

b) examinează soiurile pentru care se solicită înscrierea în registrul de stat și în lista oficială;

c) previne înstrăinarea materialului biologic aflat în examinare și asigură secretul informațiilor obținute;

d) asigură conservarea eșantioanelor de semințe din soiurile înscrise în registrul de stat;

e) efectuează verificarea anuală a purității varietale a soiurilor multiplicare, dispusă de autoritatea de control și certificare;

f) este depozitarul registrului de stat, editează și publică anual lista oficială.

Regulamentul de organizare și funcționare a Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației.

Art. 29. — În cadrul Ministerului Agriculturii și Alimentației se organizează Consiliul tehnic pentru soiuri și semințe de plante agricole. Componenta și atribuțiile acestuia se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii și alimentației.

Art. 30. — Pentru efectuarea lucrărilor de examinare a soiurilor, solicitantul va plăti, o dată cu aprobarea înscrierii pentru examinare, sumele prevăzute în tarifele stabilite de Ministerul Agriculturii și Alimentației. Din sumele rezultate, Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor va folosi 70% pentru cheltuieli de capital și materiale.

Art. 31. — Soiurile care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 24 și 25 sunt considerate înregistrate și se înscriu în registrul de stat și în lista oficială, iar amelioratorul i se eliberează de către Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor un certificat de înregistrare a soiului, a cărui valabilitate este de 20 de ani de la data eliberării, pentru culturile de câmp, și de 25 de ani, pentru pomi și viță de vie. La cererea amelioratorului se pot înregistra și formele parentale folosite la obținerea de hibridi comerciali.

Art. 32. — Protecția soiurilor de plante agricole este asigurată potrivit Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție.

Brevetul de invenție conferă titularului dreptul exclusiv de a reproduce, multiplica, comercializa și concesiunea soiul respectiv, plante întregi sau părți de plantă, elemente de reproducție sexuală sau de multiplicare vegetativă.

Dreptul de a produce și de a comercializa sămânța amelioratorului, sămânța de prebază și sămânța de bază aparține exclusiv titularului de brevet de invenție al soiului respectiv.

Dreptul de a produce și de a comercializa poate fi transmis contractual oricărei persoane fizice sau juridice, autorizată conform art. 4, care se angajează să achite titularului de brevet de invenție o redevență, stabilită de comun acord, din valoarea semințelor sau a materialului săditor vândut. Nerespectarea acestui angajament atrage anularea autorizației de producere și de comercializare a semințelor și plata daunelor corespunzătoare care rezultă din aceasta. Aceste drepturi pot fi transmise, în condițiile legii, prin vânzare de licențe sau prin cesionare, dobânditorul devenind în mod automat menținător.

Art. 33. — Pentru soiurile înregistrate înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, certificatul de înregistrare a soiului îi conferă posesorului

dreptul exclusiv de a produce și de a comercializa sămânța amelioratorului, sămânța de prebază și sămânța de bază și de a beneficia de redevență pentru sămânța certificată, produsă și comercializată.

Art. 34. — Drepturile patrimoniale cuvenite persoanelor fizice, autori de soiuri, se stabilesc pe bază de contract, din veniturile obținute de ameliorator.

Art. 35. — Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor este desemnat ca instituție de depozit al materialului biologic reproductibil pentru soiurile de plante agricole.

Art. 36. — Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor este împuternicit să efectueze toate experimentările și verificările în vederea controlului materialului biologic pentru care s-a acordat brevet de invenție.

Art. 37. — După obținerea certificatului de înregistrare a soiului, titularul acestuia are obligația de a pune la dispoziția Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor un eșantion-martor de plante sau de semințe, care se va conserva și care va constitui proba-etalon pentru verificarea purității varietale și a autenticității.

Art. 38. — Titularul certificatului de înregistrare a soiului plătește efectuarea testelor de verificare a autenticității pe toată durata în care soiul este înscris în lista oficială.

CAPITOLUL V

Sanțiuni

Art. 39. — Inspekția de stat pentru calitatea semințelor și materialului săditor poate dispune reținerea oricărui lot de sămânță sau de material săditor, care circulă fără documente de calitate sau de stare fitosanitară, până la clarificarea situației, dar nu mai mult de 30 de zile.

În situația în care lotul de sămânță sau de material săditor este necorespunzător din punct de vedere calitativ sau al stării fitosanitare, se dispune folosirea lui în alte scopuri sau distrugerea pe cheltuiala titularului.

Art. 40. — Constituie contravenții la normele privind producerea, prelucrarea, condiționarea, depozitarea, păstrarea, transportul, valorificarea și controlul calității semințelor și materialului săditor următoarele fapte, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) comercializarea semințelor și a materialului săditor necertificate sau din loturi provenite de la producători neautorizați;

b) producerea, prelucrarea și comercializarea de semințe și material săditor, fără autorizația eliberată de Ministerul Agriculturii și Alimentației, cu excepția celor prevăzute la art. 21 alin. 2;

c) introducerea în țară de semințe de plante agricole sau material săditor, neautorizate de către Ministerul Agriculturii și Alimentației;

d) comercializarea de semințe de plante agricole sau material săditor din import, neautorizate de către Ministerul Agriculturii și Alimentației;

e) nerespectarea tehnologiilor de cultură pentru producerea semințelor și a materialului săditor, care determină reducerea purității biologice sub limita normelor în vigoare;

f) neasigurarea măsurilor corespunzătoare menținerii calității și autenticității la recoltarea, prelucrarea sau condiționarea semințelor și a materialului săditor;

g) depozitarea și transportul semințelor și materialului săditor fără documente care să ateste calitatea și proveniența acestora, precum și neasigurarea măsurilor de protecție a calității și autenticității lor;

h) lipsa evidenței producerii, tranzacțiilor și stocurilor de semințe și material săditor;

i) refuzul de a prezenta documentele privind calitatea semințelor și a materialului săditor, precum și evidențele prevăzute la lit. h), la cererea organelor de control autorizate de Ministerul Agriculturii și Alimentației;

j) înscrierea unor date eronate în documentele de atestare a calității semințelor și a materialului săditor;

k) comercializarea de semințe sau material săditor fără documente care să ateste calitatea și starea fitosanitară corespunzătoare pentru însămânțare sau plantare;

l) comercializarea de semințe și material săditor, care nu corespund normelor în vigoare.

Art. 41. — Contravențiile prevăzute la art. 40 din prezenta lege se sancționează cu amendă aplicată persoanelor fizice sau, după caz, juridice, după cum urmează:

a) cele de la lit. e), f), h) și i), cu amendă de la 300.000 lei la 900.000 lei;

b) cele de la lit. g), j) și l), cu amendă de la 900.000 lei la 1.500.000 lei;

c) cele de la lit. a), b) și k), cu amendă de la 1.500.000 lei la 3.000.000 lei;

d) cele de la lit. c) și d), cu amendă de la 3.000.000 lei la 5.000.000 lei.

Valoarea amenzilor va fi actualizată prin hotărâre a Guvernului, în funcție de rata inflației.

Art. 42. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 41 se fac prin proces-verbal întocmit de către Inspekția de stat pentru calitatea semințelor și materialului săditor. Ministrul agriculturii și alimentației poate împuternici și alte persoane care să constate contravențiile și să aplice sancțiunile.

Dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor se aplică în măsura în care prezenta lege nu dispune altfel.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 43. — Prevederile prezentei legi se aplică și soiurilor care sunt înscrise în registrul de stat și în lista oficială

la data intrării în vigoare a prezentei legi. Ministerul Agriculturii și Alimentației va lua măsuri ca, pentru toate soiurile înscrise în registrul de stat și în lista oficială până la data intrării în vigoare a prezentei legi, să se emită certificate de omologare a soiurilor respective și să se stabilească dreptul de menținător institutelor, stațiilor de cercetări agricole, instituțiilor de învățământ superior de profil agricol și altor amelioratori, la propunerea acestora.

Art. 44. — Societățile comerciale cu profil agricol, societățile agricole, asociațiile agricole fără personalitate juridică, producătorii agricoli individuali, precum și alți proprietari și deținători legali de terenuri agricole beneficiază de reduceri la prețurile de cumpărare ale semințelor provenite de la agenții economici autorizați de până la 50%, dacă reînnoiesc anual sămânța pentru culturile stabilite de Guvern.

Nivelul reducerilor de prețuri pentru fiecare cultură și categorie biologică se stabilește anual, până la data de 1 septembrie pentru culturile de toamnă și cartofi, respectiv 31 ianuarie pentru culturile de primăvară, prin hotărâre a Guvernului.

Art. 45. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

— Legea nr. 13/1971 privind producerea, folosirea și controlul calității semințelor și materialului săditor pentru producția agricolă vegetală, publicată în Buletinul Oficial nr. 132 din 21 octombrie 1971;

— H.C.M. nr. 780/1972 privind contractarea, preluarea, condiționarea, valorificarea și controlul calității semințelor și materialului săditor în R.S. România, publicată în Buletinul Oficial nr. 77 din 17 iulie 1972;

— orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Art. 46. — Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României*).

*) A se vedea și datele de intrare în vigoare a actelor normative modificatoare.

ANEXĂ

DEFINIREA

termenilor de specialitate utilizați în lege

1. *Sămânță* înseamnă orice material de reproducere (semințe, fructe, material săditor, produs prin orice metode de înmulțire) destinat multiplicării sau reproducerii unei plante agricole.

2. *Soi* înseamnă o populație de plante creată sau identificată, care:

a) se diferențiază de cele deja cunoscute prin cel puțin un caracter important, precis și puțin fluctuant, ce poate fi clar definit și descris, sau prin mai multe caractere a căror combinație este de natură să dea calitatea de nou (*distinctibilitate*);

b) este omogenă pentru ansamblul caracterelor luate în considerare de reglementările în vigoare privind uniformitatea soiurilor, cu excepția unui număr foarte redus de forme atipice, ținând seama de particularitățile de reproducere (*omogenitate*);

c) este stabilă în caracterele sale esențiale, adică în urma reproducerii sau multiplicării succesive, sau la sfârșitul fiecărui ciclu de reproducere definit de ameliorator, caracterele esențiale rămân așa cum au fost descrise inițial (*stabilitate*);

d) la hibridii comerciali, noutatea este dată de caracterele părinților constituenți și de formula care asociază formele parentale.

3. *Ameliorator* înseamnă persoana juridică sau fizică care a creat sau a identificat prin metode științifice un soi. Amelioratorii pot fi institutele și stațiile de cercetări agricole, instituțiile de învățământ superior de profil agricol și alte institute, producătorii privați, specializate în acest scop, firme străine sau agenții ale acestora, asociații între institute de cercetare, producători privați și firme străine etc.

4. *Menținător* înseamnă persoana juridică sau fizică indicată în registrul de stat ca responsabilă de menținerea unui soi cu caracteristicile avute la data înscrierii în registrul de stat.

Menținătorul poate fi amelioratorul soiului sau persoana autorizată căreia amelioratorul i-a transferat acest drept printr-o tranzacție legală.

5. *Titular* înseamnă persoana juridică sau fizică cu drept de proprietate asupra soiului omologat, destinat reproducerii, comercializării etc.

6. *Comercializare* înseamnă oferirea spre vânzare, expunerea spre vânzare, vânzarea, posedarea în vederea vânzării și orice tranzacție prin care dreptul de proprietate al semințelor este transferat de la o persoană la alta sau prin care semințele sau materialul săditor sunt transferate de la o persoană la alta printr-un contract potrivit căruia acestea vor fi folosite pentru a produce semințe sau pentru a obține recoltă pentru orice altă utilizare.

7. Categoriile biologice din procesul de producere a semințelor sunt definite după cum urmează:

a) *sămânța amelioratorului* înseamnă sămânța:

— produsă de către sau sub directa responsabilitate a amelioratorului sau a menținătorului, folosind selecția conservativă sau alte metode științifice specifice;

— care este destinată producerii semințelor de prebază;

— care satisface cerințele impuse de reglementările în vigoare privind puritatea varietală pentru semințele de prebază;

b) *sămânța de prebază* înseamnă sămânța din toate verigile biologice dintre sămânța amelioratorului și sămânța de bază, care:

— a fost produsă de sau sub directa responsabilitate a menținătorului;

— a fost produsă din sămânța amelioratorului sau din sămânța de prebază;

— este destinată producerii de sămânță de prebază sau de bază;

— satisface cerințele impuse de reglementările în vigoare privind puritatea varietală, germinația etc., specificate pentru semințele de prebază.

În terminologia curentă, sămânța de prebază poate fi echivalentul categoriilor biologice de bază superelită și superelită linii consangvinizate (câmp de menținere), în cazul cartofului — clonele A, B, C, D și E;

c) *sămânța de bază* înseamnă sămânța:

— produsă de către sau sub directa responsabilitate a menținătorului;

— care a fost produsă din sămânța de prebază;

— care este destinată producerii de sămânță certificată;

— care satisface cerințele impuse de reglementările în vigoare privind puritatea varietală, germinația etc., specificate pentru semințele de bază.

În terminologia curentă, sămânța de bază corespunde categoriei biologice de elită, linii consangvinizate androsterile și restauratoare de fertilitate sau hibridi simpli, forme parentale folosite pentru loturile de hibridare în vederea producerii seminței comerciale (F_1);

d) *sămânța certificată* înseamnă:

— în cazul hibridilor comerciali, sămânța produsă în loturi de hibridare din sămânța de bază și care este destinată producerii de recoltă pentru consum uman, animal sau pentru industrializare;

— în cazul soiurilor, sămânța produsă direct din sămânța de bază pentru reînmulțiri sau pentru consum și care satisface cerințele impuse de reglementările în vigoare privind puritatea varietală, germinația etc., specificate pentru semințele certificate.

În cazul speciilor autogame este admisă și producerea semințelor certificate în generația a II-a.

În terminologia curentă, sămânța certificată corespunde categoriilor biologice:

— înmulțirea I (I_1);

— înmulțirea a II-a (I_2);

— hibridi comerciali (F_1) HSC; HT; HD; hibridi Top Cross, hibridi între soiuri;

— soi sintetic;

— soi multilinel;

— material săditor viticol — selecționat și autentic;

— material săditor de dud, hamei și dendrologic — autentic.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 662/1991*)

privind modul de valorificare a bunurilor care au devenit proprietate de stat potrivit legii

Art. 1. — Bunurile devenite proprietate de stat, în condițiile legii, prin confiscare — cu excepția celor confiscate prin hotărâri judecătorești sau prin acte de urmărire penală —, prin abandonare ori succesiuni vacante se valorifică de către direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București. Sumele obținute din valorificarea acestor bunuri se fac venituri la bugetul de stat sau la bugetele locale, după caz, în funcție de subordonarea persoanelor care au dispus confiscarea.

Art. 2. — Valorificarea bunurilor menționate la art. 1 se va putea efectua prin:

a) servicii proprii organizate pe bază de gestiune, aparținând direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București, dacă volumul bunurilor ce urmează a fi vândute către populație asigură continuitate în funcționarea acestora;

b) licitație publică, organizată potrivit normelor legale, pentru bunurile de folosință îndelungată. Lista bunurilor

care urmează a fi valorificate prin licitație publică se va stabili și se va adapta periodic de către Ministerul Finanțelor;

c) societăți comerciale — tip consignație — pe baza principiului licitației comisionului. Pentru bunurile de consum alimentar, cu un grad ridicat de perisabilitate, valorificarea acestora se va face prin societăți comerciale specializate în desfacerea acestor produse către populație.

Art. 3. — Medicamentele, bunurile de aceeași natură (stupefiante, substanțe toxice, substanțe chimice), obiectele de artă, timbrele filatelice se pun la dispoziție organelor de specialitate ale statului care, conform prevederilor legale, au competența de a gestiona astfel de bunuri. În condițiile în care aceste bunuri se valorifică prin licitație sau prin altă formă legală, contravaloarea acestora, diminuată cu cheltuielile ocazionate de vânzarea lor, constituie venit al bugetului de stat.

Metalele și pietrele prețioase și semiprețioase, precum și mijloacele de plată în valută liber convertibilă se depun la Banca Națională a României, contravaloarea acestora

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea Guvernului nr. 406/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 8 august 1997.

Hotărârea Guvernului nr. 662/1991 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 14 octombrie 1991 și a mai fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 415/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 19 august 1992, și prin Hotărârea Guvernului nr. 167/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 27 aprilie 1994.

în lei urmând să fie virată în termen de 5 zile în contul bugetului de stat. Mijloacele de plată în lei se depun la Banca Comercială Română — S.A. sau, după caz, la trezoreriile statului, în contul bugetului de stat sau al bugetelor locale, în funcție de subordonarea persoanelor care au dispus confiscarea.

Materialele explozive, armamentele, munițiile și alte bunuri cu specific militar se predau gratuit Ministerului de Interne sau Ministerului Apărării Naționale, după caz.

Autovehiculele, ambarcațiunile și motoarele atașabile pentru acestea, devenite proprietate de stat, în condițiile legii, prin confiscare — cu excepția celor confiscate prin hotărâri judecătorești —, precum și cele fără stăpân ori considerate abandonate prin efectul unor legi, astfel cum sunt definite la art. 1 lit. d) din Decretul nr. 111/1951, se transmit cu titlu gratuit Secretariatului General al Guvernului, care le va repartiza în administrarea ministerelor, a autorităților publice centrale și locale, în limita normativelor de dotare a instituțiilor publice și cu respectarea procedurii de declarare și de evaluare a acestor bunuri.

Transmiterea cu titlu gratuit către Secretariatul General al Guvernului se face de către Ministerul Finanțelor la împlinirea termenelor prevăzute de lege, pe baza evidențelor deținute de Inspectoratul General al Poliției și de Comandamentul Național al Grănicerilor, precum și pe baza evidențelor deținute de direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București cu privire la aceste categorii de bunuri.

Repartizarea bunurilor prevăzute la alin. 4 se face de către o comisie interministerială, care va funcționa pe lângă

Secretariatul General al Guvernului, constituită prin decizie a primului-ministru, formată din reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Finanțelor, Ministerului Industriei și Comerțului, Ministerului de Interne, Ministerului Justiției, Direcției Generale a Vămirilor, Departamentului pentru Administrație Publică Locală, Ministerului Transporturilor și Ministerului Apărării Naționale.

Art. 4. — Pentru bunurile devenite proprietate de stat, cu excepția celor prevăzute la art. 3, se constituie, la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, comisii de evaluare a acestora, formate din specialiști din domeniul finanțelor și al prețurilor, care urmează a fi numiți prin ordin al ministrului finanțelor.

Prețurile stabilite de comisiile de evaluare se vor situa, de regulă, la nivelul prețurilor practicate pe piață pentru produse identice sau similare.

Art. 5. — Prefecturile și Consiliul General al Municipiului București vor asigura, în termen de 30 de zile, direcțiilor generale ale finanțelor publice și controlului financiar de stat județene și a municipiului București spațiile necesare depozitării și valorificării bunurilor devenite proprietate de stat.

Art. 6. — În termen de 15 zile de la data prezentei hotărâri, Ministerul Finanțelor va elabora instrucțiuni de aplicare a acesteia.

Art. 7. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică începând cu data publicării ei în Monitorul Oficial al României. Pe aceeași dată orice prevederi contrare prezentei hotărâri își încetează aplicabilitatea.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 812/1994*)

privind modificarea unor condiții de scoatere din țară a carburanților de către persoanele fizice

Art. 1. — Persoanele fizice cu domiciliul în România, care călătoresc în străinătate cu autovehicule mai mult de o călătorie pe trimestru, vor plăti la ieșirea din țară o taxă de 250%, aplicată la valoarea carburantului corespunzător capacității maxime a rezervorului normal al autovehiculului, indiferent de cantitatea de carburant aflată în rezervor.

Aceleași dispoziții se aplică și persoanelor fizice străine în situația depășirii limitei prevăzute la alineatul de mai sus.

De la aceste prevederi fac excepție persoanele străine posesoare de pașaport diplomatic, precum și cetățenii Republicii Moldova care călătoresc în România.

Cantitatea de carburant pentru care se aplică taxa vamală prevăzută la alin. 1 are în vedere un singur mijloc de transport, fără a se ține seama de numărul persoanelor care călătoresc cu acesta.

Art. 2. — Scoaterea din țară de carburanți de către persoanele fizice române sau străine este permisă numai la nivelul capacității normale a rezervorului autovehiculului cu care acestea călătoresc.

Este interzisă scoaterea din țară de carburanți de către persoanele care călătoresc cu autocare, autobuză, biciclete, alte mijloace de transport, precum și în trafic pietonal.

Art. 3. — Pe data intrării în vigoare**) a prezentei hotărâri se abrogă orice dispoziții contrare.

*) Republicată în temeiul art. III din Hotărârea Guvernului nr. 482 din 2 septembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 4 septembrie 1997.

Hotărârea Guvernului nr. 812/1994 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 7 decembrie 1994 și a fost modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 90/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 3 aprilie 1997.

**) A se vedea și datele de intrare în vigoare a actelor normative modificatoare.

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,30-15,00, iar vinerea, între orele 8,30-13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1998, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele societăților comerciale: RÖDIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 312.51.09), GEMINA PRES — S.R.L. (telefon/fax 628.58.49), PERMI IMPEX — S.R.L. Râmnicu Vâlcea (telefon 050/74.17.28), TOTAL PRESS — S.R.L. (tel. 650.47.90; 650.44.75; fax 659.63.50) și ARION — S.R.L. Drobeta-Turnu Severin (tel./fax 052/22.27.25), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	500.000	125.000	137.500	151.250	166.375
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 de pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	160.000	40.000	40.000	40.000	40.000
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	515.000	128.750	128.750	128.750	128.750
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	960.000	240.000	240.000	240.000	240.000
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	180.000	45.000	45.000	45.000	45.000
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	750.000	187.500	187.500	187.500	187.500
7.	Colecția Legislația României	150.000	37.500	41.250	45.400	49.950
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului României și alte acte normative	320.000	80.000	88.000	96.800	106.500
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	60.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	48.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	200.000	50.000	50.000	50.000	50.000

• Pentru abonamente la Monitorul Oficial al României, Partea a V-a — publicarea contractelor colective de muncă pe ramură — se fac rezervări la principalii difuzori, urmând ca recuperarea contravalorii publicației să se efectueze prin rambursare, pe măsura primirii publicației.

Foarte important!

Abonamentul vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.